

Sygn. akt III KK 135/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2022r.

sprawy **B. K.**

skazanej za czyn z art. 286§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 7 października 2021r., sygn. akt II Ka (...), zmieniającego w części wyrok

Sądu Rejonowego w J. z dnia 14 maja 2021r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. kasację pozostawić bez rozpoznania,
2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanej, jako niedopuszczalną z mocy ustawy, należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z dyspozycją art. 523§2 i 4 pkt 1 k.p.k. strona kasację skierowaną na korzyść może wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. *A contrario* zatem, dyspozycją tego przepisu nie są objęte orzeczenia, w których nie dochodzi do prawomocnego skazania i wymierzenia za przypisany czyn bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Wskazane powyżej ograniczenie nie dotyczy jedynie podmiotów szczególnych i kasacji strony wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Obrońca skazanej wywiódł nadzwyczajny środek odwoławczy w sprawie, której rozpoznanie ograniczone było do rozstrzygnięcia zasadności orzeczenia m.in. wobec skazanej B. K. obowiązku naprawienia szkody i nie wskazał w nim na żadną z bezwzględnych przesłanek odwoławczych. Do prawomocnego skazania B. K. za przestępstwa z art. 286§1 k.k. i inne, i wymierzenia za nie kary pozbawienia wolności, doszło w odrębnym postępowaniu, na mocy wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 czerwca 2018r. (sygn. akt II K (...)). Powyższy wyrok został w części zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 5 listopada 2018r. (sygn. akt II Ka (...)), częściowo zaś, w zakresie właśnie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody, został uchylony do ponownego rozpoznania.

To zatem jedynie w tamtej sprawie możliwym było wywiedzenie kasacji, co zresztą uczyniono (sprawa została rozpoznana w Izbie Karnej Sądu Najwyższego pod sygn. akt IV KK 203/19).

Zgodnie z dyspozycją art. 531§1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację (lub jej część) jeżeli nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530§2 k.p.k. (przepis ten wymienia m. in. art. 523§1 k.p.k.). Tak też należało postąpić w odniesieniu do niniejszej kasacji, w której podniesiono uchybienie inne, niż wymienione w art. 439§1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.